

fritaget for moms ville blive dårligere stillet end de erhvervsvirksomheder, der selv anskaffer anlæg og får fradrag for den indgående afgift på anlæggene. Disse begrundelser passer imidlertid ikke på banker og sparekasser, der ikke er momspligtige, og den sidstnævnte begrundelse vil netop medføre, at de pengeinstitutter, der af rationaliseringsmæssige grunde har tilsluttet sig bogføringscentralerne, vil blive dårligere stillet end de pengeinstitutter, der har egne anlæg, eller som ønsker at fortsætte efter de traditionelle bogføringsmetoder.

Som argumentation for at opretholde momspligt for bogføringscentralerne har tolddepartementet under forhandlingerne vedrørende spørgsmålet peget på, at det kunne være vanskeligt at begrunde en momsfritagelse for bogføringscentralerne, når man dog pålægger offentlige institutioner, f. eks. kommuner, der afsætter varer og afgiftspligtige ydelser, momspligt, selv om en sådan afsætning kun sker til andre offentlige institutioner. En sådan betragtning er imidlertid uberettiget, idet banker og sparekasser som nævnt kun kan drive bank- og sparekassevirksomhed, som ifølge loven, selv om der er tale om afsætning af ydelser til andre, er momsfri. En afgrænsning vil derfor ikke volde nogen vanskelighed.

Det har endvidere været fremhævet, at de af pengeinstitutterne oprettede bogføringsforeninger ikke kunne fritages for merværdiafgift under hensyn til den konkurrence, de påførte servicebureauerne. Det skal heroverfor påpeges, at dannelsen af bogføringsforeningerne for pengeinstitutterne fuldt ud må sidestilles med andre pengeinstitutters anskaffelse af egne anlæg, og man vil ikke med rimelighed kunne tale om, at pengeinstitutterne påfører servicebureauerne konkurrence ved selv at udføre deres eget bogføringsarbejde fremfor at lade denne bogførsel behandle af servicebureauer. Forholdet er ikke anderledes end forholdet mellem større virksomheder med egne anlæg, såsom

store banker og sparekasser og servicebureauerne.

Det ville kun kunne siges at være tilfældet, hvis bogføringscentralerne påtog sig serviceopgaver ved siden af deres registreringsarbejde for de tilsluttede pengeinstitutter, hvilket ikke er eller vil blive tilfældet, medmindre der oprettes særlige selskaber, der i så fald vil skulle svare merværdiafgift efter samme regler som servicebureauerne.

Vi mener ikke, det kan være rimeligt end-sige i overensstemmelse med lovgivningsmagtens hensigt ved en omlægning af forbrugsbeskatningen at lægge fiskale hindringer i vejen for anvendelsen af den mest moderne og rationelle teknik inden for bank- og sparekassevæsenet og finder navnlig, at en forskelsbehandling af banker og sparekasser, der i fællesskab løser deres bogføringsopgaver ved anvendelsen af elektroniske datamaskiner, i forhold til pengeinstitutter, som ikke har rationaliseret ved indførelse af denne teknik, eller som har en sådan størrelse, at de selvstændigt har kunnet anskaffe egne elektroniske anlæg, ikke er rimelig og i overensstemmelse med almindelige lighedsgrundsætninger.

Som en yderligere illustration af problemstillingen kan det anføres, at hvis Sparekassernes Datacentraler skal opkræve moms, vil den påbegyndte rationelle udvikling med en meget høj udnyttelse af kapaciteten på de eksisterende EDB-anlæg og lave system- og programmeringsomkostninger, idet man har kunnet nøjes med én programmeringsafdeling, let kunne stoppes. Samfundskononomisk er dette en meget uheldig udvikling, da man i stedet for ca. tre centraler kan komme ud for, at sparekassesektoren ønsker at etablere ca. ti eller flere individuelle databehandlingsanlæg med hver sin system- og programmørstab. En forøget valutaudgift for samfundet, samtidig med at man vil have mange grupper af yderst kvalificerede mennesker med en uddannelse, der råder stor knaphed på, til at lave samme arbejde.

Venlig hilsen

For Sparekassernes
Datacentraler
Niels-Aage Nielsen.

For De danske
Provinsbankers Forening
Peder Schlegel.